

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.I.571/2008/11. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2009. február 17. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta és 2009. február 25. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t :

Az emberrablás bűntette miatt I.rendű vádlott neveés társai ellen indított büntető ügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2008. évi szeptember hó 10. napján kihirdetett 2.B.647/2007/70. számú ítéletét megváltoztatja akként, hogy a fellebbezéssel érintett VII.r. vádlott börtönbüntetését 2 (kettő) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja azzal, hogy VIII.r. 2007. május 21. napjától 2007. május 22. napjáig őrizetben volt, majd 2007. május 22. napjától lakhelyelhagyási tilalom alatt állt, illetve 2007. július 23-tól pedig szabadlábon lévő vádlott ...-nnapján született, anyja neve:...,..... .szám alatti lakos, magyar állampolgár, személyi igazolvány száma: ...

V.r. vádlott lakcíme helyesen szám, személyi igazolvány száma

A fellebbezési eljárásban 23.100 (Huszonháromezer-egyszáz) Ft IV.r. vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokon eljáró megyei bíróság I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VII.r. vádlottak bűnösségét társtettesként elkövetett emberrablás bűntettében, VI. r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett emberrablás bűntettében állapította meg.

VIII.r. vádlottat az ellene bűnpártolás bűntette miatt emelt vád alól felmentette.

I.rendű vádlottat év börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra, II., VII.r. vádlottakat 3-3 évi börtönbüntetésre és 3-3 évi közügyektől eltiltás mellékbüntetésre, IV.r.vádlottat 3 év 6 hónapi börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. E vádlott vonatkozásában rendelkezett a korábbi 7 hónapi börtönbüntetésének utólagos végrehajtásáról is.

V.r. vádlottal szemben 2 évi börtönbüntetést és 2 év közügyektől eltiltást, míg VI.r. vádlott vonatkozásában 1 év 6 hónapi börtönbüntetést szabott ki, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

Az érintett vádlottak esetében rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ügyész a nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül I.r. , II.r. , III.r. III.r. , IV.r. , V.r. és VII.r. vádlottak terhére a kiszabott büntetés súlyosítása végett, míg VIII.r. vádlott felmentése miatt, bűnösség megállapítás és büntetés kiszabása céljából jelentett be fellebbezést.

I.r. vádlott felmentés, másodsorban enyhítés, meghatalmazott védője téves jogi minősítés, másodlagosan téves tényállás megállapítása és a büntetés tekintetében enyhítés végett fellebbeztek.

II.r. vádlott felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében élt jogorvoslattal, meghatalmazott védője téves jogi minősítés miatt, elsőként felmentésért, másodsorban enyhítésért fellebbezett. Írásbeli beadványában a személyi körülmények pontosítását indítványozta és e körülmények nyomatékos figyelembevételét.

III. r. vádlott felmentés és másodlagosan enyhítést célzó jogorvoslatot terjesztett elő, melyet írásban is részletesen indokolt. Kérte, hogy az ítéletábra az emberrablás bűntettét minősítse át és a rá kiszabott büntetést enyhítse.

A 2007. június 1. napján tett vallomásának fenntartását megerősítette és kiegészítette azzal, hogy a második helyszínt nem azért hagyták el, hogy bármit követeljenek, hanem félelemből rokonsága miatt.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság eljárásában - bár tanúk szavahihetősége megdőlt, de ezt a bíróság nem vette figyelembe.

Álláspontja szerint nem felel meg a valóságnak, hogy I.rendű vádlottéknak az volt az elsődleges céljuk, hogy szükség esetén erőszakkal is visszaszerzik a pénzüket.

Meghatalmazott védője eltérő minősítés és enyhébb büntetés kiszabása végett jelentett be perorvoslatot, nevezetesen önbíráskodás bűntettében, mint pszichikai bűnsegéd megállapítását és a büntetés kétszeres leszállásával pénzbüntetés kiszabását kérte.

Írásban is indokolt fellebbezésében nem vitatta a cselekmény önbíráskodás bűntettekénti minősítését és védencével szemben végrehajtásában felfüggesztett börtönbüntetés alkalmazását indítványozta. Végül jelezte, hogy III.r. írásbeli beadványában foglaltak tartalmát, indokait ismeri, ezek mérlegelését kérte a másodfokú eljárásban.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság szerint a bűncselekmény minősítése szempontjából nincs jelentősége az öt helyszín közül csak a földúton történnének. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság amikor az elkövetési magatartások vizsgálata során nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy egyes részselekmények milyen sorrendben és hol történtek.

Alapvetően téves álláspontra helyezkedett, amikor az egymástól elkülönülő két magatartást, a kényszer, az erőszakot, a fenyegetést és a második helyszínen megvalósuló követelést összemosta és egy cselekménysorként értékelte.

Indítványozta, hogy az ítélet tábla bizonyítás felvételével tisztázza az emberrablás tekintetében releváns elkövetési magatartások bekövetkezésének helyét, idejét, sorrendjét, az abban résztvevőket és azok elkövetési alakzatait. (Ezek az adatok a nyomozati iratokból és az elsőfokú tárgyalási jegyzőkönyvből rendelkezésre állnak.)

Végül aggályosnak tartotta, hogy az elsőfokú bíróság nem fogadta el a védelem jogi álláspontját a Be. 127.§ (3) bekezdésének értelmezésével kapcsolatban.

I. rendű és III. r. vádlottak az elkövetés idején még hivatásos rendőrök voltak, és önmagukat kellett volna a hatóság előtt feljelenteni azzal, ha a sérelmükre bűncselekményt elkövető csalókat azért tartják vissza, hogy a hatóságot értesítsék.

A védelem álláspontja szerint ilyen kötelezettségük nincs, erre az esetre jogi szabályozás nem lévén az általános szabályt kell alkalmazni. Ennek lényege pedig a tudattartalom vizsgálata.

IV.r. vádlott más minősítés és enyhítés végett fellebbezett.

Védője téves tényállás és jogi minősítés megállapítása miatt, a büntetés mértékének enyhítése végett.

Álláspontja szerint az önbíráskodás büntette megvalósult, azonban védenca tévedésben volt, azt hitte hivatalos intézkedés zajlik. Pénzbüntetés alkalmazására tett indítványt.

V.r. vádlott enyhítés érdekében jelentett be jogorvoslatot, meghatalmazott védője útján írásban is.

Utalt arra, hogy az elsőfokú eljárásban vallomását hiányosan tette meg. Sőgora kérésére szívességből ment el, anyagi érdekeltsége nem volt a későbbiekben már sodródott az eseményekkel.

Megütközött I.rendű és II. rendű vádlottak rá nézve terhelő vallomásain, a sértettet nem bántalmazta, nem dulakodott vele. Amikor III.rendű vádlott mondta, hogy ez nem túszejtés, hanem emberrablás, közölte I.rendű vádlottal, hogy ebben már nem vesz részt, elment a közeli buszmegállóhoz és felhívta a feleségét, hogy jöjjön érte. Cselekményét nagyon megbánta.

Védője ugyancsak enyhítést célzóan fellebbezett, felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazásáért.

VI.r. vádlott és védője az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vették.

VII.r. vádlott és meghatalmazott védője eltérő minősítés és enyhítést célzóan jelentettek be perorvoslatot. A védő álláspontja szerint védencének magatartása bűnsegédként értékelhető az önbíráskodás büntetében, elsődlegesen pénzbüntetés, másodsorban próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazását kérték.

VIII.r. vádlott és meghatalmazott védője a felmentő rendelkezést tudomásul vették.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf. 363/2007/3-I. számú átiratában a vádlottak terhére bejelentett ügyészi fellebbezést - VIII.r. vádlott cselekvőségének jogi minősítésével kapcsolatban kifejtett álláspont tekintetében - módosítással tartotta fent.

A védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Indítványozta az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás pontosítását (ítélet 10. oldal utolsó bekezdés) azzal VIII.r. vádlott tekintetében, hogy I.r. vádlott annyit közölt vele, hogy a 300.000 Ft-ját próbálja visszaszerezni, de azt, hogy a sértettet magukkal viszik, nem közölte (figyelemmel a 13. oldal második bekezdésére).

Az elsőfokú bíróság lényegileg helyesen sorolta fel ítéletében azokat a körülményeket, amelyek az egyes vádlottak tekintetében a büntetés mértékére kihatnak. A büntetés kiszabása körében azonban további súlyosító körülményként értékelendő valamennyi vádlott vonatkozásában a csoportos elkövetés, ugyanis az ítélkezési gyakorlat töretlen abban, hogy a bűncselekménynek három vagy több személy által történő együttes elkövetése (Btk. 137.§ 13. pont) - ha ez nem eredményezi a bűncselekmény súlyosabb jogi minősítését - súlyosító körülményként értékelendő.

Álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban kiszabott büntetések enyhék, a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést annak jogi indokaival egyetértve fenntartotta.

VIII.r. vádlott esetében téves jogi következtetés eredményezte azt, hogy az elsőfokú bíróság VIII.r. vádlottat a bíróság által is megállapított tényállásában szereplő magatartása alapján bűncselekmény hiányában felmentette. VIII.r. vádlott magatartásának megítélése kapcsán az elsőfokú bíróságnak az ítélet 31-32. oldalain kifejtett álláspontja önmagával is ellentétes, de téves is. Ellentétes, mert azt állapítja meg, hogy jelentési, intézkedési kötelezettsége elmulasztásának az volt a célja, hogy a társai cselekménye elkövetése során tanúsított saját magatartására ne derüljön fény (önvádra kötelezés tilalma), ugyanakkor megállapította azt is, hogy „VIII.r. vádlott nem mint abszolút kívülálló személy észlelte az esetleges bűncselekményt, hanem az elkövetőkkel, köztük I.r. vádlottal büntető jogilag nem értékelhető kapcsolatot tartott”. VIII.r. vádlottnak a történeti tényállásban megállapított cselekvőségével kapcsolatosan az ügyészi fellebbezésben kifejtetteket - a cselekmény minősítése kivételével - helyes indokai alapján fenntartotta.

E vádlott cselekményének jogi minősítésével kapcsolatban a fellebbviteli főügyészség kifejtette, hogy a jelen időszakban kialakult bírósági gyakorlat teljesen egységes abban, hogy a hivatalos személy által elkövetett bűnpártolás helyett hivatali visszaélésnek minősül

a rendőr büntetőeljárás megghiúsítására irányuló cselekménye, ha azt nem hivatalos eljárása során valósította meg. VIII.r. vádlott a cselekmény elkövetése során nem volt szolgálatban, nem kétséges azonban, hogy hivatali kötelességét megszegte - a rendőrségi törvény és a szolgálati szabályzatban előírt intézkedései, intézkedéskérési kötelezettségét nem teljesítette azért, hogy - elsősorban - rendőr kollégáinak jogtalan előnyt, - az általuk elkövetett bűncselekmény felderítésének és az elkövető személyek felderítésének megghiúsítása - biztosítson.

A fentiek alapján VIII.r. vádlott cselekménye a Btk. 225.§-ába ütköző hivatali visszaélés büntettét valósítja meg, ezért vele szemben próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés kiszabása indokolt.

Az ítélet rendelkező része VIII.r. vádlott vonatkozásában kiegészítésre szorul a vádlott előzetes fogvatartásban töltött idejének és személyi adatainak feltüntetésével.

Az ítélet tábla a minden irányú fellebbezések folytán az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 349.§ (1) bekezdése alapján a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta és a Be. 361.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta felül.

Az ítélet jogorvoslatok hiányában VI.r. vádlottal szemben 2008. szeptember 15. napján jogerőre emelkedett, tekintetében a felülbírálat mellőzendő.

A nyilvános ülésen jelenlévő ügyész az átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta.

I. rendű vádlott meghatalmazott védője perbeszédében a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítását önbíráskodás büntetében kérte és a nyomatékos enyhítő körülményekre tekintettel felfüggesztett szabadságvesztés büntetés alkalmazását.

II. rendű vádlott meghatalmazott védője írásbeli beadványában foglaltakat fenntartotta és felfüggesztett börtönbüntetés alkalmazása mellett védence előzetes mentesítésben részesítését is kérte.

III. rendű vádlott meghatalmazott védője az írásban indokolt perorvoslatát fenntartotta.

IV. rendű , V. rendű , VII. rendű vádlottak védői jogorvoslatukat változatlan tartalommal szintén fenntartották, míg VIII. rendű vádlott meghatalmazott védője az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezéssel érintett vádlottak - VIII.r. vádlott kivételével - megbánásukról nyilatkoztak.

A felülbírálat során az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával eljárva igen széleskörű, körültekintő bizonyítási eljárást folytatott le.

Döntően helyes, hibamentes tényállást állapított meg, amely a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján csupán azzal egészítendő ki VIII.r. vádlott vonatkozásában a 13. oldal 2. bekezdése alapján, hogy I.r. vádlott VIII.r. vádlottal annyit közölt, hogy a 300.000 Ft-ját próbálja visszaszerezni, de azt, hogy a sértettet magukkal viszi, ezt nem közölte (ítélet 10. oldal utolsó bekezdésében).

VIII.r. vádlott esetében a felmentő rendelkezésre figyelemmel szükséges rögzíteni a vádirati tényállást is az alábbiak szerint:

I.rendű vádlott r. zls. II.r. vádlottal közösen 2007. május 18. napját megelőzően kb. 2 héttel ismeretlen személytől Nyíregyházán, a KGST piacon 300.000 Ft-ért magyar adó- és zárjegyet nem tartalmazó ukrán cigarettát vásárolt. A vásárlást követően észlelték, hogy az eladó által elkészített zsákban cigaretta helyett csak papír volt.

A kifizetett 300.000 Ft visszaszerzése, valamint az átejtő személy kilétének felkutatása végett I.rendű r.zls. II. rendű vádlottal 2007. május 18. napján a déli órákban találkozott Nyíregyházán, szintén a KGST piacon a sértett nyíregyházi lakossal, akivel megegyeztek, hogy 100 karton, különböző márkájú ukrán cigarettát szerez nekik 2.150,- Ft/karton árban. Megállapodtak abban is, hogy a cigarettát 2007. május 19-én 17 órakor Nyírturán az étteremnél fogják átvenni. I.r. vádlottr.zls. és II.r. vádlott tudta, hogy a sértett tagja annak a társaságnak, aki őket két héttel korábban becsapta.

A találkozó előtt - a pénz visszaszerzése végett - I.r.vádlottr.zls. rendőr kollegáit, illetve ismerőseit felkérte arra, hogy ebben működjenek közre. Nevezetteket arról tájékoztatta, miszerint a megrendelt cigaretta ellenértékét kifizetni nem fogja, hanem azt szükség esetén erőszakkal is elveszi az eladóktól.

A megállapodásuk alapján I.rendű vádlott r.zls. II.r. vádlottal egy kölcsönként típusú gépkocsival, míg II.r.r.ftörm., V.r., VI.rendű vádlott és IV.rendű vádlott egy Lada típusú gépkocsiban elindultak a találkozóra, melyre tonfát és gumibotot vittek magukkal. Az eszközöket a gépkocsikban helyezték el. Nevezettek külterületén találkoztak, ahol VI.rendű vádlott a típusú gépkocsiba ült át.

17 óra 15 perc körüli időben a sértett-val és-val egy típusú személygépkocsival jelent meg az étteremnél, ahonnan I.rendű vádlott r.zls. indítványára - a közelben álló polgárőr gépkocsira hivatkozva --tólirányába kb. 1 km-re található földútra mentek a sértettel és társaival.

A földútra a ...-valbeállt I.rendű vádlott r.zls., II.r. és VI.r, mögéjük állt be a által vezetett típusú gépkocsival a sértett és

Eközben érkezett a helyszínre a Lada típusú gépkocsival III.rendű vádlott r.ftörm., V.rendű vádlott , VI.r. és IV.rendű vádlott azért, hogy a sértettek menekülését megakadályozzák.

A gépkocsiból kiszálló személyek gumibotot és tonfát tartva a kezükben megfenyegették a sértettet és két társát. A támadók állítása szerint a sértett testvére napokkal korábban őket becsapva 300.000 Ft-ot vett át, azonban a megegyezés szerinti zárjegy nélküli cigaretta helyett csak papírkartonokat adtak át.

A sértettek gépkocsijában lévő cigarettát I.rendű vádlott r.zls. megvizsgálta, majd megállapította, hogy a megegyezés szerinti zárjegy nélküli cigaretta helyett szintén csak papírkartonok vannak a kettő darab nylonzsákban elhelyezett cigarettás dobozokban.

I., II., III., IV., V., VI., VII. rendű vádlottak mindezek alapján szidalmazni, fenyegetni, lökdösni kezdték a gépkocsi mellett álló sértettet, aki félelmében visszaült az személygépkocsiba és ígérte, hogy megpróbálja visszaszerezni I.rendű vádlott r.zls. és II.r. vádlott részére a 300.000 Ft-ot.

Ekkor IV.r. vádlotta Vectra jobb első ülésén ülő sértett mellé lépett, egy alkalommal ököllel arcul ütötte, mellbe rúgta, pólóját rángatta, nyakához kést szorított és megfenyegette, amennyiben nem szerzi meg a pénzt, összeszurkálja. A sértett ijedtében azt az ajánlatot tette, hogy egyik-i ismerőst telefonon felhívja és elkéri tőle a követelt 300.000 Ft-ot.

Ezt követően IV.rendű vádlott és V.rendű vádlott a sértettet a gépkocsiból kirángatta és agépkocsihoz kísérték, karjánál, ruházatánál fogva. Ennek során a sértettet VI., I.r. vádlotr.zls. és III.r.r.ftörm. is lökdöste, rángatta. A sértett segítségért kiáltott, s amikor az autóból kiszállt, valamelyik vádlott oldalba rúgta és arra hívta fel, hogy ne avatkozzon közbe.

A sértettet ezt követően IV.r., V.r. és VI.r. agépkocsiba erőszakkal betette, míg ezzel egyidőben I.r.vádlotr.zls.-t és-t felhívta arra, hogy 300.000 Ft-ot fizessenek, ellenkező esetben nevezettet megölik.

Ekkor érkezett a helyszínre VIII.rendű vádlott r.ftörm. az általa vezetett típusú személygépkocsival, aki már csak azt látta, hogy II., III., IV., V., VI., VII.r. vádlottak a-val és a Lada személygépkocsival elhajtottak.

I. rendű vádlott az típusú személygépkocsival a régi 4. számú főútra kiállt és annak kesztyűtartójából magához vette a gépkocsi felelősségbiztosítással kapcsolatos papírokat, majd VIII.r. vádlottal közösen elhajtott a helyszínről.

A vádlottak előtt, a 4.sz. főútvonalról jobbra lehajtva, egy kiserdőben megálltak, majd arra kényszerítették a sértettet, hogy telefonon beszéljen rokonával,-val, és arra kérje őt, hogy fél órán belül 300.000 Ft-ot hozzon részükre a-i Tesco parkolójába. A telefonbeszélgetés során a vádlottak több esetben megfenyegették a sértettet és a telefonba bekiabálva-t, hogy amennyiben nem kapják meg a pénzt, akkor a túsukat és annak valamennyi családtagját meg fogják ölni, akarata ellenére Ukrajnába viszik.

Ezen események idején VIII. rendű r.ftörm. már nem tartózkodott a helyszínen, hiszen azt követően azonnal távozott, hogy I.rendű vádlott r.zls-t elhozta az említett helyre.

Mindezek után I.r. vádlott több alkalommal beszélt telefononval, melynek során azzal fenyegette nevezettet, amennyiben a pénzt nem hozza, a sértettet nem engedik szabadon, hanem meg fogják ölni.

18 óra körüli időben a ...-i Tesco parkolóban VIII.r. vádlott ismét találkozott I.r., III.r. és V.r. vádlottakkal, melynek során III.r. r.ftörm. elmondta, hogy a ...-i helyszínről egy személyt erőszakkal magukkal hoztak és szabadon bocsátásáért pénzt követelnek. VIII.r. vádlott a beszélgetést követően azonnal eljött a helyszínről és Ukrajnába utazott.

VIII.r. vádlottr.ftörm. annak ellenére, hogy bűncselekmény elkövetéséről szerzett tudomást, hivatali kötelességét megszegve intézkedési kötelezettségét elmulasztotta. A bűncselekmény elkövetőinek elfogása és a cselekmény felderítése érdekében parancsnokának jelentést az eseményről nem készített, ezzel az emberrablás büntette miatti nyomozás sikerét törekedett megghiúsítani.

Végül VII.r. vádlott immár 3 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, akik közül egyikük tartósan beteg.

Az így kiegészített tényállás mindenben megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, a másodfokú eljárásban az ítéletábra irányadónak tekintette.

Az elsőfokú bíróság valamennyi bizonyíték részletes, okszerű és a logika szabályait nem sértő értékelésével állapított meg tényállást, vont le helyes következtetést a fellebbezéssel érintett I. r. , II.r. , III.r., IV.r. , V.r. és VII.r. vádlottak bűnösségére. Elemzően adott számot a releváns tények tekintetében a bizonyítékok értékeléséről, indokolási kötelezettségét is színvonalasan teljesítette. Az érintett védők tényállást támadó fellebbezése a bizonyítékok értékelését támadja, amely a tényálláshoz kötöttség elve alapján megalapozott tényállás esetén a Be. 351.§ (1) bekezdésére figyelemmel a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

Kétségtelen, hogy az ügyészség vádiratában csak a fellebbezéssel érintett e vádlottak és VIII.r. vádlott cselekvőségéhez tartozó eseménysort rögzítette és tette vád tárgyává, ám az indítékok, a cselekmény előzményei - mint arra a védők többsége is utalt - más személyek büntetőjogi felelősségét is felvetették, azonban a bíróság a Be. 2.§-ára figyelemmel az ítélezés során törvényes vád alapján jár el és csak annak a személynek a büntetőjogi felelősségéről dönthet, aki ellen vádat emeltek (3) bekezdés és a vádon túl nem terjeszkedhet (4) bekezdés.

Az elsőfokú bíróság - a védői érvelésekre is figyelemmel - igen körültekintően vizsgálta a cselekmény jogi minősítésének körében a számba jöhető bűncselekmények, így a személyi szabadság megsértésének büntette, az emberrablás büntette, és az önbíráskodás büntettének törvényi tényállási elemeit.

Helyesen döntött, amikor az érintett vádlottak cselekményeit a Btk. 175/A.§ (1) bekezdésében meghatározott emberrablás bűntettének minősítette és nem tévedett akkor sem, amikor társtettesi elkövetést állapított meg.

Az elsőfokú bíróságnak a számba jöhető bűncselekmények elhatárolása kapcsán kifejtett értékelő tevékenységét az ítéltábla teljes körűen osztotta. Utal a Legfelsőbb Bíróság EBH. 1999/3., BH. 2002/470., 2003/442. és 2005/237. számú eseti döntéseire.

III.r. vádlott meghatalmazott védője hivatkozott a Be. 127.§ (2) bekezdésében foglaltak alkalmazhatóságára. Ezt az érvelést a megyei bíróság elvetette, indokait az ítéltábla osztotta.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor VIII.r. vádlottat a Btk. 244.§ (1) bekezdés b/ pontjába ütköző és a (3) bekezdés b/ pontja szerint minősülő hivatalos személy által elkövetett bűnpártolás miatt emelt vád alól felmentette.

A másodfokú eljárásban az ügyész e vádlott bűnösségét a Btk. 225.§-ába ütköző hivatali visszaélés bűntettében indítványozta megállapítani.

A bűnösség megállapítására irányuló ügyészi fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

A Btk. 225.§-a szerinti cselekményt az a hivatalos személy követi el, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon vagy jogtalan előnyt szerezzen, hivatali kötelességét megszegi, hatáskörét túllépi, vagy hivatali helyzetével egyébként visszaél.

Az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyész végindítványában VIII.r. vádlottat hivatalos személy által elkövetett bűnpártolás bűntettével vádolta (Btk. 244.§ (1) bekezdés b/, (3) bekezdés b/ pontja).

Részletesen vizsgálta e tényállás elemeit, utalt a háttérjogszabályra és az állandó bírói gyakorlatra, valamint a Legfelsőbb Bíróság eseti döntésére is. A felmentő rendelkezést megalapozó meggyőző érveit az ítéltábla is osztotta.

A megyei bíróság indokolásában már foglalkozott azzal, hogy e vádlott cselekménye (a másodfokú eljárásban előterjesztett ügyészi indítvány) a hivatali visszaélés bűntettének törvényi elemeit kimerítette-e.

Helytállóan állapította meg, hogy a célzat vizsgálatának van döntő jelentősége.

Az ítéltábla álláspontja szerint az irányadó tényállásból aggály nélkül, kétséget kizáró bizonyossággal nem állapítható meg a vádlottnak, az a célzatos, egyenes szándékot feltételező magatartása, amely arra irányult volna, hogy rendőrtársainak jogtalan előnyt szerezzen, így a Be. 6.§ (3) bekezdés b/ pontjára figyelemmel e vádlott terhére ítéleti bizonyossággal bűncselekmény elkövetése nem volt megállapítható.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket a megyei bíróság teljes körűen feltárta és részletesen értékelte.

Az általa alkalmazott fő- és mellékbüntetések - tekintettel a 2-8 évig kiszabható tetelkeretre - VII.r. vádlott kivételével - helyesek, belső arányuk kifogástalan.

A büntetések szükségesek, de egyben elégségesek is a büntetési célok hatályosulásához figyelemmel a generális és speciális prevenció követelményeire is.

Ebből következően az érintett vádlottak esetében az ítéletábra sem a büntetések súlyosítására, sem pedig az enyhítésére irányuló perorvoslatokat nem találta alaposnak. A büntetések próbaidőre történő felfüggesztése szóba sem jöhetett és az előzetes mentesítés feltételei sem álltak fent.

Az ítéletábra VII.r. vádlott esetében az elsőfokú határozat kihirdetését követően bekövetkezett azon változásra tekintettel látott lehetőséget főbüntetésének a rendelkező rész szerinti enyhítésére, hogy további egy kiskorú - tartósan beteg - gyermek eltartásáról gondoskodik.

Mindezek alapján az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét VII.r. vádlott vonatkozásában a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg vádlott társai esetében - helyes rendelkezései alapján - a Be. 371.§ (1) bekezdésére utalással helybenhagyta a rendelkező rész szerinti pontosításokkal, figyelemmel a Be. 258.§ (2) bekezdés a/, b/ pontjaira.

IV.r. vádlottal szemben a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2009. február 25.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2.B.647/2007/70. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással I.r. , II.r. , III.r, IV.r. , V.r. és VII.r. és VIII.r. vádlottak vonatkozásában 2009. február 25. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2009. február 25.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke